

3. Gjorgjić J. Saltjer slovinski.
4. „ Uzdas Mandaljene pokornice.
5. Gundulić J. Osman 2. izdanje.
6. „ različita dela.
7. Kolo, članci za literaturu IV. do VIII. sv.
8. Palmotić, Kristiada.
9. Sladović, Uputa u pjesmenu umjetnost.
10. Šulek, Biljarstva II.
11. Jukić, Bosanski prijatelj III. zvezak.

Opazka. Del, kjer manjkajo zvezki poprejšni, kakor pri onih pod štev. 1, 2, 7, 11, ni na svetlo dala Matica, ampak drugi založniki.

Ta dela poslana so znanim rodoljubom in to gg. Marnu v Ljubljani, dr. Kočvarju v Celju, prof. Šumanu v Mariboru, prof. Janežič-u za gimnazijo, prof. Einspieler-ju za realko v Celovcu; prof. Šolar-u v Gorici; Fr. Cegnarju v Trstu; in gimn. ravnateljstvu v Novem mestu; ter so poslala se ta dela tudi ravnateljstvu v Paznu.

To se daje marljivim slovenskim dijakom na znanje, da morejo brati, kar se jim dopada.

Kratkočasnica.

Čudno je, da Nemci tako radi padajo.

- Če se kaj posebnega zgodi = Es ist was besonderes vorgefallen.
- Če Nemeč sliši vstreliti = Ein Schuss ist gefallen.
- Če je Nemeču kaj všeč bilo = Das hat mir gefallen.
- Če Nemeču kaj na misli pride = Es ist mir beigefallen.
- Če se kaka reč zamudi = Verfallen.
- Če se na koga domisli = Auf ihn verfallen.
- Če kdo kaj zlo nerodnega naredi = Auffallen.
- Koliko pri delitvi na vsakega pride = Entfallen.
- Če se dva spreta = Sind zerfallen.
- Če kdo kaj prosi, pa ne dobi = Ist durchgefallen.
- Če se kaj podere = Ist zusammengefallen.
- Če mu kdo v besedo seže = Ist mir in die Rede gefallen.
- Če kaka reč na rudeče vleče = Ins rothe fallen.
- Kar vsak lahko vidi = In die Augen fallen.
- Kar koga zlo teži = Schwer fallen.
- Če kdo kaj popusti = Hat fallen lassen.
- Prisrčno koga objeti = Um den Hals fallen.
- Pred koga poklekniti = Auf die Knie fallen.
- Če Nemeču kaj po sreči izide = Ist gut ausgefallen.
- Če sneg zemljo pokrije = Der Schnee ist gefallen.
- Kar Nemeču ni po všeč = Missfallen.
- Če sovražnik natvegama pride = Ueberfallen.
- Gotovo pridem = Ich komme auf jeden Fall.
- Znal (utegnil) bi priti = Allenfalls könnte ich kommen.
- Mi je zlo ustregel = Er hat mir einen Gefallen erwiesen.
- Stave = Fallstricke.
- Zagraje na višavah = Fallschirm.
- Most, ki se vzdiguje = Fallbrücke.
- Vrata, ki se vzdigujejo = Fallthor.
- Sekira pri guilotini = Falleisen.
- Od časa do časa = Von Fall zu Fall.
- Nastava za žvaldo = Die Falle.
- Greh = Sündenfall.
- Kadar sneg gré = Schneefall.
- Če ima Nemeč nad kako rečjo veselje = Wohlgefallen.
- Če koga božje meče (togota) = Fallsucht.
- Kila = Vorfall.
- Slap = Wasserfall.
- Če koga bolezen opomina = Anfall.
- Če kdo umrje = Todfall.
- Če ima kdo dristo = Durchfall.
- Če se kaj v stare navade povrne = Rückfall.
- Če sovražnik iz trdnjave prigrumi = Ausfall.
- Če kdo od vere itd. odstopi = Abfall.
- Tudi če kaj zmanjkuje = Abfall.

Če komu kaj na misel pride = Einfall.

Če se komu kaka nesreča primeri = Unfall.

Bolezen ga je zadela = Die Krankheit hat ihn überfallen.

Tako je 48krat padel, pa še bi se našel kakošen „Fall.“ — Al se tedaj čudite, da nas „Triesterca“ pa „Tagespošta zmiraj le napadate — „anfallen?“

Višnjagorski.

Sodba po madžarski postavi.

Znano je, da sta imela na Ogrskem pri sodniških obravnavah „stol in palica“ nekdanj posebno veljavo, in da se je brez nju težko ktera tudi še tako mala pravda rešila. Nekega dne priženejo v preiskavo neki sodni blizo Dunaja tropo onih ogrskih začnelih popotnikov, ki so sploh znani pod imenom „cigani“. Al ponosno stopi eden zmed njih pred sodnika ter reče: Gospod! za nas velja le ogrska postava. „Že dobro“ — reče sodnik ter obrnivši se k uradniškemu strežaju veleva: prinesi urno stol in palico!“ „Ne, ne, gospod očka“ — zahrusi zdaj jokaje vsa ciganska drhal — „sodite nas po kateri koli hočete postavi, le po ogerski s stolom in palico nikarte blizo!“

J. Levičnik.

Spomini.

Žolepah — Sučava.

(Konec.)

Leta so pretekle med tem in leta! — In vsako leto, — le dve leti ne — me je vidila plečasta Radoha, kako sem vesel priletel na perutah prijateljstva v svojo preljubo, tiho Sučavo. Včasih z veseljem učencem, včasih s kakim prijateljom, včasih sam, pa vselej došel sem s tistim veseljem, s tistim hrepenenjem, vselej bil sem sprejet s tisto ljubeznjivo prijaznostjo, pa vselej se ločil s tisto žalostjo, vselej s tisto željo: da bi le bilo leto skoraj okoli in bi prišel spet srečni čas, ki bi me peljal spet v Tvoje krilo, na verno srce prijatla, ti tiho zavetje miru in pokoja! In hodil sem. — Kakor prej skoz savinsko dolino memo Mozirskih, Ročiških, Saverjanskih, L'benskih in Lučkih prijatlov, skoz iglo, — tako tudi pretekle leta mimo Mžiških, Črnskih, Koprivniških prijatlov, gostoljubnih, vrlih domorodcev — živili!! — čez Olševo dolj v mirno dolinico. Ah kako prekrasen pogled, ko stopiš na koroško mejo in vidiš pred seboj orjake štirskve Švice, le samo — se vé da — od druge strani, kakor smo jih že vidili v teh vrstah. — Za slabe noge je vsaki pot težaven, če pa še kolčikaj stopati moreš, si od ondot v dobri uri že doli.

Tako tudi lani. 19. avgusta se nas podá troje tovaršev iz postrežne dvorane prečastitega Črnskega gospod Janeza na pot. — Odjadrati smo ob kakih pol petih. Pri Koprivniškem g. Janezu se oddahnemo, in ob kakih pol enajstih nas je že vabil poldanski dim žolepaške županije. Nekdanja prijaznost, nekdanje veselje! Pretresali smo minulo leto. Kaj milega? kaj žalega?

Po navadnem, z veseljem in prijaznim kremljanjem oslajšanem kosilu, vzamem, kakor vselej, spomenar v roke (kterega sta bivši vodja celjske gimnazije učeni o. Hartnid Dorfmann in komisar Henrik Knaffl utemeljila), da marsikterega starega znanca ali prijatla saj tu v bukvah najdem in pozdravim, ker mi drugače na domači zemlji ni dano.

Začnem od tistega dne predlanskega leta, ko sem jaz Žolepah zapustil, in berem in berem, in nekterokrat se okó nasmehlja dobro znani roki, davno prijaznemu imenu; al strast narodne ljubezni mi strese srce in solza navdušenja mi otemni oči, ko berem, — ali čaj moj ljubi, naj ti prej povem, kdaj in čigav se bere prvi slovenski vpis v spomenaru, v katerem je premnogo učenega, zanimivega, krasnega blaga v grškem in latinskem, nemškem in angleškem, laškem in francozkem jeziku nakopičenega. Prav, prav, po domače, prav prav iz dua slovenskega srca je vzet,